ומקדים מכאן . לשרוף את הזורקים תוכן לתוך האור דכתיב (ויק"ל ג) נזבחיה לילך לי הסיקו לשדרך מיכך ועבד גו קטיל הימון שביבת דטרא: **ומפם ס' לעולם** . שקיים לי דכרו ושמר לי הבטחתו שהבטיחני להגיל מבני בניו של אברהם: **שנתן לו רבו מפתח** . פרעה לנתיפרנם ממנו: **שמוני כניך** . מרוב חטוחתם בגלות: **כאולדם זו שדרש בפיקודי בניים** . והייט עקרת הבית: **לאומות שפולם** **מפי עבידתייפו** . לשבוחי משום דגבר עליט חסדו הא ענן לשבוחי: **מגבורות ונפלאות** . לחזיקו שעשה לי: **וקנה** . עדת ישראל בין הקניס כיעור: **תוך מיער.** זה לחוש שכתוב בה (שם ז) לכלה ומדקה ושארית כרגלה לפסה וזה דרכו של חזיר: **שכל** **ממעשים נפלאים בקולטום לאמר** . כלי' פה אחד להם לקרע: **מפרפם.** מחיר פם פוסק יד: **כרלי** . כלומר מתניס עם ישראל לעשות רצונם בשוחד שהם מקבלים ואין מקיימין דבריהם:

[שבת נז: מולין קכו:]

[ופ"ע תוספות לעיל נד: ד"ס כל ותוספות תגיגה יב: ד"ס מקוף]

ערכין עו:

זה

רשב"ם

ומקדים מכאן . לשרוף את הזורקין שמות יד לתוך האור דכתיב נזבחיה לילך לי הסיקו לשדרך וגו' עד קטיל הימון שביבת דטרא: **פנים חדשות** . ויניעו לקבורה שם בזכות שלמדתו (שמות יג) כי ה' נלחם להם במלריים והייט דכתיב (שם טו) נטית ימיך תבלעמו ארץ שבשבע הקב"ה לארץ שלא תעמד על קבורתן: **שנופל** **לו רבו מפתח** . פרעה לדגים: **כיון** **דנפיטו כוכבי שמים עלייהו** . נחיתו לאקרורי למיסחי נפשייהו בנחל קישון: **ומפם** **ס' קופדגים** . שביס: **נחל קישון גרפס** . ליס דכתיב (קהלת ח) כל הנחלים הולכים אל הים: **ומפם ס' לעולם** . שמלס לנו מתנותיו מחיל פרעה להפרנם ממנו: **ממרס כנפס ישראל.** הזקנים והחשובים שבהן לחמרו על שלחנם חשובים כל כך כדמשמע לס הבניס שהלס נוטקת על הבניס שמשוה עקרת הבית: **שמוני כניך** . מרוב חטחתם בגלות: **כאולדם זו** **שדרש בפיקודי בניים** . והייט עקרת הבית: **פני פמוכה לפניך** . להבחני מתמע כמו להבחני כלומר להבת לותי: **לי נפס לסוסיע** . יותר מכל לאומות שבני ישראל ייחוד: **כשמעם רבי ישמעאל ברבי יוסי שלח** **לו כו'** . בהרבה מקומות בש"ס מליט שמלח ל רבי לרבי ישמעאל ברבי יוסי בחליו כן והדברים שהשיב ל לתן לו השיב לו פעם אחרת ושמח חלליס הרבה חלה רבי ישמעאל וכלל פעם ופעם שלח ל רבי וחזר משיב ל לי נמי כולן השיבן בפעם אחת ובש"ס סידרן במסכתות כל אחת על מקומה: **לומדם פעולם** **מפי עבידתייפו** . לשבוחי משום דגבר עליט חסדו הא ענן לשבוחי: **מגבורות ונפלאות** . לחזיקו שעשה בעולם וכל שכן לחו כי גבר עליט חסדו יותר מכל לומה ולשון: **יפתיו** **משמנים** . דוגמות למלך המשיח לירושלים כדכתיב לעיל מיניה מהיכלך על ירושלים לך יוביל מלכים שי: **נעור מיס** . לומה הרשעה: **וקנס לך עדס** . ישראל ואיס דמפרשי מלריס וטוס דכתיב לחריס ולא נהירא דסחס עדה ישראל: **קנס** . דריס לשון קנס: **כין סקנים** . ביעור לחזיר ביעור זו לחוש שכתוב בה לכלה ומדקה ושארית כרגלה רפסה זה דרכו של חזיר: **נפקכין כקולטום לאמר** . כלומר כולן פה אחד להרע ליעראל לס כח ישראל לדין לפניהם כולן מחייבין לוחו מדכתיב קנה ולא כתיב קנס משמע קולטום אחד: **נעגלי עמים** . מעגלים של כל העולם הפקר שאין לה בעלים: **מפרפם** . מחיר פם פוסק יד: **כרלי** . כלומר מתניו עם ישראל לעשות רצונם בשוחד שהם מקבלים ואין מקיימין דבריהם: **לאכזרוף** . לחברי מבירך: **כיס מולרופיו** . של מירוס דנן ויולה: **ולא יאסף** . לשון חוסן זה בית גניזה של כסף וזהב הגנוזין וטמונים בחוזק ובחוסן: לירושלים כדכתיב לעיל מיניה מהיכלך על ירושלים לך יוביל מלכים שי: **נעור מיס** . לומה הרשעה: **וקנס לך עדס** . ישראל ואיס דמפרשי מלריס וטוס דכתיב לחריס ולא נהירא דסחס עדה ישראל: **קנס** . דריס לשון קנס: **כין סקנים** . ביעור לחזיר ביעור זו לחוש שכתוב בה לכלה ומדקה ושארית כרגלה רפסה זה דרכו של חזיר: **נפקכין כקולטום לאמר** . כלומר כולן פה אחד להרע ליעראל לס כח ישראל לדין לפניהם כולן מחייבין לוחו מדכתיב קנה ולא כתיב קנס משמע קולטום אחד: **נעגלי עמים** . מעגלים של כל העולם הפקר שאין לה בעלים: **מפרפם** . מחיר פם פוסק יד: **כרלי** . כלומר מתניו עם ישראל לעשות רצונם בשוחד שהם מקבלים ואין מקיימין דבריהם: **לאכזרוף** . לחברי מבירך: **כיס מולרופיו** . של מירוס דנן ויולה: **ולא יאסף** . לשון חוסן זה בית גניזה של כסף וזהב הגנוזין וטמונים בחוזק ובחוסן:

[ר"ש בר' יוסי לרבי כנ"ל]

[נקרא כתיב בור]

[שלח לו]

[מולין כ:] [ר"ע קודם ד"ס ואמת ר"ס ע"ש]

[תולי מלת אשר שעות סדעום]

מגנה
סדרך של אימות של ר' כנענאל עם ר' ישמעאל בר' יוסי

ג דברים שלמה ר' ישמעאל בר' יוסי עם ר' עקיבא

נוסחאות/מגנה
בשתיך – בשוואות ירבו לפניו אחרונות לאשית בולל רומי לפקלה יאשר לפי לקבל מרומי

מגנה
מאנשי טהרו הגדול שהיתה בגמ' לפניהם בהיכל שהיה בית

(*) שחרה לאכול לעקרה ולאכסה עדיין

מגנה

לרבינו חננאל

לכשבן האש ועניין תגיניה מישראל ועזריה שחפילין נבוכדנצר לכשבן האש ועניין רומר על ים בים סוף ישראל שבאותו הדור קמני אמנה היו אמרו כשם שאנו עולין מצד זה כך המצרים עלו מן הצד האחר וכו': **אמרה** כנסת ישראל אע"פ שרלה אני מן המצות לי נאה להשיע אחבתי כי ישמע ה' הללו את ה' כל גוים וכל שכן אנו רבנו עליהו חסדו ועניין יאחיו חשמנים מני מצרים לסלך המשיח לא יאצר ולא יחסן כי לישובים

מגנה

סדרך של אימות של ר' כנענאל עם ר' ישמעאל בר' יוסי

ג דברים שלמה ר' ישמעאל בר' יוסי עם ר' עקיבא

נוסחאות/מגנה
בשתיך – בשוואות ירבו לפניו אחרונות לאשית בולל רומי לפקלה יאשר לפי לקבל מרומי

[תולי מלת אשר שעות סדעום]

מגנה
מאנשי טהרו הגדול שהיתה בגמ' לפניהם בהיכל שהיה בית

(*) שחרה לאכול לעקרה ולאכסה עדיין

[ר"ש מרבי כנ"ל]

תורה אור

מן שמיס נלחמו הכוכבי׳ממסילותס. במקומן היו עומדים ורלחן מגיע עד לארץ וכן פירש״י בגימוק׳ מקרא ותימה למ״ד בפ׳ מי שהיה (לעיל דף נד:) כל השולם כולו תחת כוכב א׳ שומה לאיך יהיו הכוכבים הלא מלחד נחמלא השולם י״ל דלא לייריי חלא בכוכבים של גגל שהן מזלות קבועים לכל שחר כוכבים קמנים הס* : כמלודה

ואקריח מבראש ואעשה *נס בתוך נס אמר לו הקב״ה ד״ר באותה שעה פתח נבריאל ואמר ואמת ה׳ לעולם ר׳ נתן אומר ואמת ה׳ לעולם רגים שבים אמרוהו כנדב הנא דאמר רב הונא ישראל שבאותו הדור מקטני אמנה היו *וכדדרש רבה בר מרי מאי דכתיב ויגמרו כל על יום בים סוף מלמד שהמרו ישראל באותה שעה ואמרו כשם שאנו עולין מצד אחד כך מצריים עולים מצד אחד, אמר לו הקב״ה לשר של ים פלוט אותן ליבשה, אמר לפניו רבש״ע כלום יש עבד שנותן לו רבו מתנה וחוזר ונוטל ממנו? אמר לו אתן לך אחד ומחצה שבהן אמר לו רבש״ע, יש עבד שתובע את רבו? אמר לו נחל קישון יהא לי ערב, מיד פלט אותן ליבשה ובאו ישראל וראו אותן שנאמר ויירא ישראל את מצרים מת על שפת הים מאי אחד ומחצה שבהן? דאילו בפרעה כתיב ששש מאות רכב בחור ואילו בסיסרא כתיב תשע מאות רכב ברזל, כי אתא סיסרא [אתא עלייהו ברקריו דפרזלא, הוציא הקב״ה עליהם כוכבים ממסילותם דכתיב] מן שמים נלחמו הכוכבים כיון דנחיתו כוכבי שמים עלייהו אקדירו הני דקרי דפרזלא נחיתו לאקרורי למיסחי נפשייהו בנחל קישון, אמר לו הקב״ה לנחל קישון לך והשלם ערבונך, מיד גרפם נחל קישון והשליכן לים שנאמר נחל קישון גרפם נחל קדומים מאי נחל קדומים? נחל שנעשה ערב מקדם, באותה שעה פתחו רגים * של ים ואמרו ואמת ה׳ לעולם, אמר רבי שמעון בן לקיש מאי דכתיב מושיבי עקרת הבית אמרה כנסת ישראל לפני הקב״ה: רבש״ע שמוני בניך* כחולדה זו הדרה בעיקרי בתים: דרש רבא *מאי דכתיב אהבתי כי ישמע ה׳ אמרה כנסת ישראל: רבש״ע אימת אני אהובה לפניך? בזמן שתשמע קול תחנוני, דלותי ולי יהושיע אמרה כנסת ישראל לפני הקב״ה: רבש״ע אע״פ שדלה אני במצות לך אני ולי נאה להושיע אמר רב כהנא כשחלה רבי ישמעאל בר׳ יוסי שלח לו ר׳ אמור לנו שנים ושלשה דברים שאמרת לנו משום אביך, שלח לו כך אמר אבא מאי דכתיב הללו את ה׳ כל גוים אומות העולם מאי עבידתייהו? ה״ק הללו את ה׳ כל גוים אגבורותיו ונפלאות דעביד בהדייהו, כל שכן אנו דגבר עלינו חסדו (אמר לו) (חדא) עתידה מצרים שתביא דורון למשיח, כסבור אינו מקבל מהם, אמר לו הקב״ה למשיח קבל מהם, אכסניא עשו לבניי במצרים מיד ויאתיון חשמנים מני מצרים, נשואה כוש קו בעצמה: ומה הללו שנשתעבדו בהן בך, אני שלא נשתעבדתי בהן לא כ״ש! אמר לו הקב״ה קבל מהם, מיד כוש תריץ ידיו לאלהים נשואה מלכות [רומי] הרשעה קו בעצמה ומה הללו שאין אחיהן בך, אנו שאנו אחיהן לא כ״ש? אמר לו הקדוש ברוך הוא לגבריאל געור בחיה וקנה לך עדה רבר אחד געור חית קנה שדרה בין הקנים דכתיב יברסמנה חזיר מיער ויזי שדי ירעינה אמר רבי חייא בר אבא אמר רבי יוחנן נעור בחיה שכל מעשיה נכתבין בקלמוס אחד עדת אבירים בעגלי עמים ששחטו אבירים כעגלים שאין להם בעלים מתרפס ברצי כסף שפושטין ידיך לקבל ממזואין עושין רצון בעלים פיזר עמים קריבות יחפצו מי גרם להם ליישראל שיתפזרו לבין אומות העולם קריבות שהיו חפצין בהן עוד שלח לך ג׳ מאות וששים וחמשה משוקים בכרך גדול של רומי וכל אחד ואחד היו בו שלש מאות וששים וחמשה בירנית ובירנית היו בו שלש מאות וששים וחמשה מעלות וכל מעלה ומעלה היו בו כדי לזון את כל העולם כולו, אמר רבי (ישמעאל) לרבי ואמרי לה (לר׳ ישמעאל בר יוסי) הני למן? לך ולחברך ולחבורתך שנאמר סחרה ואתנה קודש לה׳ לא יאצר ולא יחסן כי ליושבים לפני ה׳ יהיה וגו׳ מאי לא יאצר תני רב יוסף לא יאצר זה בית אוצר ולא יחסן זה בית גניזה מאי כי ליושבים לפני ה׳ אר״א

זה